

delsesbevilling til Middelsgrundsfortet, som ikke kom med i Fjor. Under Nr. 217 omtales et Samraad, under hvilket der er blevet forhandlet om Bortsalget ved Auktion af den S. W. Heymans og Hustrus Stiftelse for Officersefter tilhørende Bygning Besterbrogade Nr. 19. Udvalget blev opmærksom paa en Befendtgørelse om denne Bygnings Salg, og fandt sig derved foranlediget til at udbede sig Oplysning derom, da der efter Fundatsen skal være en saadan Bygning, og man ikke mente, at Ministeriet var berettiget til uden videre at disponere over den paagældende Bygning ved Salg og auvernde den indkommende Sum efter For-godtbesindende. De Oplysninger, Ministeren har givet os, have forekommet os at være fuldt tilfredsstillende. Forholdet er nemlig dette, at det efterhaanden er blevet en noget byrdefuld Belgering for de paagældende Enker at have Frihelig i denne Bygning. De skulle nemlig vedligeholde Bygningen, og Udgiften til Vedligeholdelse skal fordeles paa Beboerne. Da Bygningen nu er gammel og derfor efterhaanden har krævet meget betydelige Vedligeholdelsesudgifter, bliver Forholdet meget ugunstigt for Enkerne, saa at de længe have ønsket den Ordning, Ministeriet nu er i Færd med at træffe, at Bygningen sælges ved Auktion, og at det indkomne Nettobeløb anvendes til Huslejhjælp for Enkerne. Der er af Ministeriet blevet konfereret med Legatstifternes Arvinger, som ogsaa have tiltraadt denne Forandring, og der vil derfor formentlig heller ikke herfra være noget at indvende derimod.

Jeg gaar nu over til § 27. Denne Paragraf har Udvalget i Aar som i tidligere Aar behandlet væsentlig med finansielle Synspunkter for Dje. Det er ikke og det har aldrig været Finansudvalgets Sag paa første Haand at skønne over, hvorvidt denne eller hin Form for Krigsmateriel maatte være mere eller mindre hensigtsvarende. Det savne vi fuldstændig Sagkundskab til at bedømme. Den Maade, paa hvilken vi behandle disse Sager, er den, at vi bestemme, hvilken finansiel Grænse vi kunne gaa til, og inden for denne Grænse tage vi saa det, som Administrationen anser for mest hensigtsvarende, og som det kan lykkes den at overbevise Finansudvalget om, virkelig er det.

Man har nu i Aar baaret sig saaledes ad, at man hellere end helt at stryge nogen af de større Poster har valgt at foretage Reduktioner over hele Linien. Det er Flertallets Standpunkt, og jeg tror, det er vel begrundet. Der er jo visse Fabrikationer af Krigsmateriel i Gang her i Landet, som nødvendig maa standses, da man dog ikke helt kan undvære dem, og som man, hvis man senere skulde genoptage dem, kun kunde genoptage paa ugunstigere økonomiske Vilkaar. Det er altid billigere og lettere at holde en vis Virksomhed jævnt i Gang, end at lade den standse et Par Aar og saa optage den paa ny. Det er navnlig ud fra denne Betragtning, at man har anset det for rigtigere at reducere helt igennem, end at give nogle Bevillinger helt ud og stryge andre helt. Det, det kommer an paa, er det finansielle Enderesultat, som for Flertallets Bedkommende er en Nedsættelse med 196,000 Kr.

Jeg skal først omtale Bevillingen Nr. 284 til Anskaffelse af Positionsstyts med Ammunition og andet Tilbehør og i Forbindelse dermed for øvrigt ogsaa den følgende Bevilling Nr. 285, til Anskaffelse af 12 om Haubitzer med Ammunition og andet Tilbehør. Af disse Bevillinger har Flertallet foreslaaet at nedsætte den første med 35,000 og den anden med 50,000 Kr., medens Mindretallet foreslaar at nægte dem begge. Dette Styts kan nu fabrikeres her i Landet, og det langt billigere, end man kan lobe det for i Udlandet. Det er os opgivet af Krigsministeriet, at Positionsstyts, nemlig de smaa Staalkanoner, som her er Tale om, vilde, naar de skulde købes i Udlandet, staa os i 6,200 Kr. Stykket, medens man, naar de fabrikeres her i Landet, kan saa dem for 3,225 Kr. Nu har man Maskiner og Arbejdsstyrke til denne Fabrikation, og helt kan man ikke undvære at supplere sit Artilleri med Styts af denne Art. Hvis man et enkelt Aar eller to Aar holdt op at fabrikere dem her i Landet, og saa skulde tage fat igen, vilde det være et betydeligt økonomisk Tab. Det er derfor bedre at holde det gaaende, indtil man har tilstrækkeligt for en forholdsvis længere Periode og foreløbig ikke behøver at fabrikere mere. Paa Nr. 286 er hele Udvalget enigt om at reducere Bevillingen til Anskaffelsen af røgfrigt Krudt med 15,000 Kr. Hvad angaar Nr. 287, Anskaffelsen af Granatartikler